

להבריה משם תמונות של רוסיית

אדריכלית בחורבות

האדריכלית בין הריסות מעבדת-הצילום: „פוליה הסכימה להצטלם מייד במקום, בין הצינורות השבורים, הברזלים החלודים וההריסות. היא הבינה אותי מהרגע הראשון.“

צלם יותר טוב, במקום נשים בעירום, פועל לות ומכונות משוכללות וגיבורי-עבודה. זה סוג של צילומים שהעם רוצה לראות, אמרו לי, ולא בחורות ערומות. יותר טוב בשבילך אם תתעסק בסוג זה של צילומים, ולא בעירום, הזהירו אותי.“

כרמל לא התרגש: „אני צעיר, אני אוהב נשים יפות.“ הוא מחייך. „אני אוהב לראות אותן גם בעירום. גוף האשה הוא חלק מהטבע. לכן, יש להראות אותו להמרי נים.“

„היינו מקבלים, במועדון פוטו-קלוב ב- לטיפא, את פוטו-רביו מצ'כוסלובקיה. ב- הוברת הזו היו גם צילומי-עירום. היתה זו החוברת היחידה מסוג זה שקיבלנו. כך התחלתי להתעניין במה שקורה בצילומי- עירום במערב. התעניינתי לא כדי לגנוב את הרעיונות, אלא כדי לחפש דרכים חד- שות בסוג זה של צילום. אני לא מתעניין בפורנוגרפיה. ישנם צלמים ברוסיה ש- מצלמים תמונות פורנוגרפיות. החוק הריף איתם מאוד. צילומי-עירום אמנותיים אין החוק אוסר — אך לוחשים לך באוזן, ש-

לא כדאי לך להתעסק בזה.“ איך השיג כרמל את דוגמניות-העירום שלו במולדת הסוציאליזם? „פשוט מאוד. הייתי הולך ברחוב ורואה בחורה יפה. הייתי מתקרב אליה, ומבקש לצלם אותה. הייתי מראה לה תמונות ש- צילמתי קודם. יש לי כושר שיכנוע, והן היו מסכימות.“

„מקומות הצילום היו מרתפים, מעבר דות-צילום עזובות, ושטח בלי מטיילים. בכלל לא היו לי בעיות עם הבנות ש- רצייתי לצלם בעירום. הן לא שאלו אותי מה אעשה עם התמונות שלהן, אלא סתם נהנו להתפשט בפני המצלמה. כמובן ש- הייתה להן תקווה שפעם התמונות שלהן תגענה לתערוכה בחוץ-לארץ.“

„לא שיקרתי

להן“

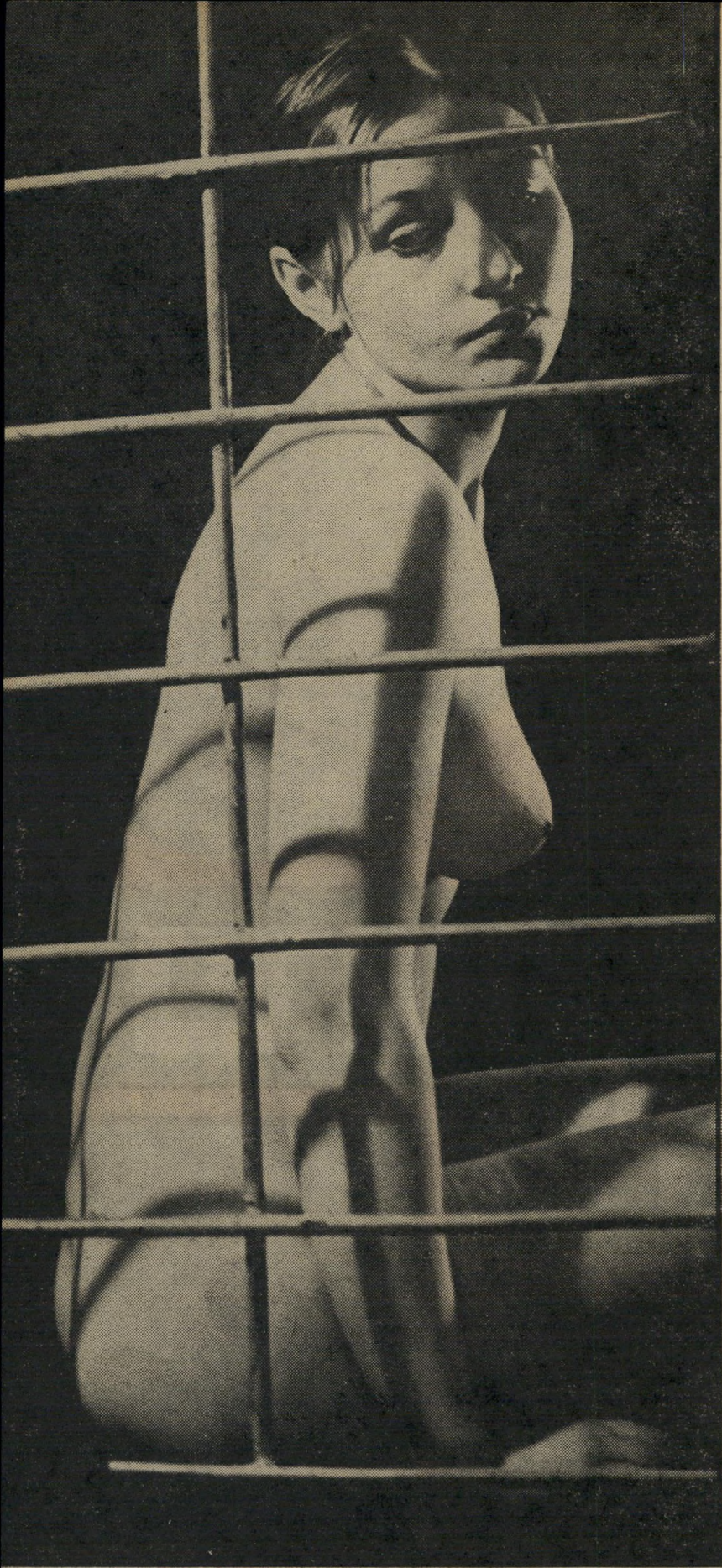

ל א שיקרתי להן. היה להן סיכוי טוב לכך. אני השתתפתי בתערוכות-

בלונדית על הגג

סבטלנה בת ה-18 הסכימה להצטלם בעירום בדירת-הגג שלה, רק אחרי שנה של מאמצים. הסוכרת הבלונדית מלטיפא גילתה עקשנות למופת, אך כרמל רדף אחריה בעקשנות רבה.

שלח את עמה

נטאשה, תופרת בת 20, הצטלמה בעירום אצל כרמל סקוטלסקי עשורת פעמים. היא היתה הדוגמנית הסובה ביותר שלו, הסכימה לשתף-פעולה מהרגע הראשון. שם הקומפוזיציה „מאחורי הסורגים“.

פוזיציות שונות. נטאשה היתה קלה ב- צילומים, בחורה עם טמפרמנט. והיתה פוליה, אדריכלית, בת 26. היא הסכימה להצטלם בעירום מיד לאחר ש- הצעתי לה זאת.

והיתה סבטלנה. מה אני יכול לספר על בלונדית יפה בת 18, בעלת גוף נהדר, שהסכימה להצטלם- בעירום אחרי משא- ומתן מעייף של שנה? היא עבדה כזבנית בחנות של הרשת המסחרית העירונית. והיתה המודלית העקשנית ביותר שלי. אבל בסוף הסכימה.“

כיום, לומד כרמל במרכז-הקליטה של הסוכנות בבית-בוטל, ומקווה להמשיך ב- צילומי-העירום — הפעם בלי שילחשו איסורים באוזניו. „הגיע הזמן שאצלם קצת יהודיות בעירום“, הוא מתחייך: „ברוסיה, צילמתי רק רוסייות, אף פעם לא יהודיות.“

צילום בינלאומיות רבות. ב-1968, זכיתי במדלי- ית-כסף עבור צילום של בחורה בלונדית, מכוסה בחלוק שחור, מגלה אחד משדיה. השתתפתי גם בתערוכות-צילום בינלאומי- יות בבלגרד (1968); הסלון הרביעי ה- בינלאומי לאמנות-צילום, במוזיאון סנט- דניס, ב-1970. ותערוכות בינלאומיות ב- הונג-קונג (1969), בבולגריה (1969), זכ- ספרד.

„כמובן שלא נתנו לי להשתתף אישית בתערוכות האלה מפני שהייתי יהודי ש- הגיש בקשות לעלות לישראל. אך השיל- טונות לא יכלו למנוע ממני לשלוח את התמונות לתערוכות בדואר.“

בין הבנות שצילמתי היתה נטאשה, בחורה עדינה, בת 20, שעובדת כתופרת. צילמתי אותה בהרבה הזדמנויות, בקומי-